

Dış politikada da başa çıkılması gereken ciddi zorluklar vardı. Yedi Yıl Savaşları'nın sonunda Britanya, tek müttefiki olan Prusya'yı kaybettikten sonra diplomatik olarak tecrit oldu ve 1765 yılı Amerikan Kolonileri ile olan çatışmanın başlangıcını gördü. 1760'lar, aynı zamanda, halk kargaşaları, sanayi anlaşmazlıkları ve artan parlamento dışı radikalizmin yaşandığı bir on yıldır.

Rockingham Whiglerinin baş propagandacısı Edmund Burke, Nisan 1770'te yayımladığı *Günümüzdeki Hoşnutsuzlukların Sebebi Üzerine Düşünceler* adlı eserinde tüm bu sorunları kayırmacılık sistemine bağlamıştır. Burke, 1760'ların hoşnutsuzluğunun, toplumun doğal liderleri olan Whiglerin yerine iktidara saray gözdelerinin getirilmesi gerçeğinin doğrudan bir sonucu olduğunu ileri sürmüştür. Yani, halk nezdinde nüfuzlu olanların yerini, sadece Saray nezdinde nüfuzlu olanlar almıştır. Anayasal yönetimden keyfi yönetime ani bir geçişin sonuçlarından kaçınmak için –Burke'ün savunduğuna göre– aşağıdaki düzen tasarlanmıştır. Hükümdarın göstermelik bakanlarının arkasında, Saray gözdelelerinden oluşan gizli bir kabine olacaktı. Burke'ün kendi sözleriyle:

İki idare sistemi oluşturulacaktı; biri gerçek sırra ve güvene sahip olan; diğeri ise sadece

görünüşte olan ve hükümetin resmi ve icrai görevlerini yerine getiren. Sorumlu olacak olanlar yalnızca ikincilerdi; oysa tüm gücün tadını çıkaran gerçek danışmanlar, tüm tehlikelerden etkili bir şekilde uzaklaştırılmıştı. (Burke, 1951: 12).

Burke'ün çifte kabine olarak adlandırdığı bu düzenin başarısının koşulu, Parlamantonun gizli kabine-nin emirlerini yerine getiren bir araca dönüştürülmesi-ydi. Bu amaçla, tebaa arasındaki tüm bağların ve bağımlılıkların tamamen ortadan kaldırılması gerekiyordu (Burke, 1951: 12); bu da Saray'ın partileri dağıtarak, liderlerini kopararak ve mümkün olduğunca çok insanı Tac'a bağımlı hâle getirerek kendini güçlendirmeye niyetli olduğu anlamına geliyordu. Buna, nüfuz yoluyla, yani Tac'ı destekleme karşılığında ödüllerin dağıtılmasıyla ulaşılacaktı.

Doğal olarak ortaya çıkan sorular şunlardır: birincisi, Burke'ün 1760'ların istikrarsızlığına ilişkin açıklaması gerçeklerle ne ölçüde örtüşmektedir ve ikincisi, Burke'ün *Günümüzdeki Hoşnutsuzluklar*'ı yayımlamaktaki amaçları neydi? Bu gerçekten de –Russell Kirk'ün savunduğu gibi– “Batı Demokrasileri”-nin ulusal çıkar için örgütlenmiş partinin rolü olarak bugün kanıksadığı şeyin ilk açık izahı mıydı? Devamında yer alanlar, bu soruları yanıtlama girişimidir.